Пресвітлий Боян галицької раті,
Я не приходжу, би з Тобов посполу
Засісти в раду до царського столу
Або соколи на дотік пускати, —

На то мня моя не родила мати.
Я лиш приходжу з браттями посполу
Поклін віддати Твоєму престолу
І по-козацьки піснев привітати.

Но відки возьму я такої честі,
Би Твоїй славі варту пісню сплести,
Коли Бояном я ся не родив?

Але не дума, що мені бракує,
То Твоя ласка чей не подивує, —
Коби лиш Батько Могильницький жив!